

El parany del 2 d'octubre, via La Vanguardia: un pacte secret que s'ha filtrat.

written by Llorenç Prats | 25 de juny de 2017

Recents declaracions de la Sra. Soraya Sáenz (1971), vicepresidenta del Govern espanyol, descriuen la situació catalana d'aquests moments com molt crispada, raó per la qual convé deixar la discussió dels temes importants pel dia 2 d'octubre. En la reunió celebrada amb algunes persones que "manen" a Catalunya, com La Vanguardia, el Cercle del Liceu, el Foment del Treball, entre d'altres, es va admetre, que encara que se celebri el referèndum, aquest no tindria conseqüències. La nit de l'1 d'octubre el tema es resoldrà, segons ells, declarant el fracàs del referèndum d'autodeterminació, i la incapacitat de fer avançar l'insuficient mandat popular sorgit de les urnes. Tot plegat, sense perjudici del desgast i persecució que les institucions de l'estat exerciran, de forma implacable, sobre persones concretes impulsores del procés de reconstrucció nacional mai abandonat pel poble català.

Així les coses, hom caldria que tingués en compte que les senyalades personalitats que es van reunir amb el govern espanyol per dirimir la forma de regatejar el resultat del referèndum d'autodeterminació, han col·laborat activament en permetre, una vegada més, que les institucions de l'estat es facin una idea parcial i esbiaixada de la realitat social, econòmica i política del que és avui Catalunya. Són, per tant, còmplices d'un engany que cal denunciar, encara que ens resulti favorable, als amants de la llibertat i la democràcia, ja que altera la correlació necessària entre les polítiques públiques i les aspiracions ciutadanes d'aquest territori europeu que es diu Catalunya.

Des del moment que persones, s'entén que suficientment informades, com Màrius Carol, Jordi Juan o Fèlix Riera, entre molts d'altres, apunten al dia 2 d'octubre com la medicina per resoldre l'efervescència per organitzar i celebrar el referèndum d'autodeterminació del dia 1 d'octubre de 2017, tot dissenyant, ja ara, el seu resultat negatiu, no sols afebleixen les possibles sortides pactades a la vocació de llibertat del poble català sinó que sobretot assumeixen una manipulació, ex ante, del que en democràcia seria totalment abominable, o fins i tot, considerat criminal, atès que adúltera l'essència de la representativitat popular i de les facultats de participació de la ciutadania. Encara que segurament, ambdues coses, no els hi importin el més mínim, dissortadament, pel que suposa, de fons, de justificació de la corrupció política i econòmica, en extingir-se la vigència dels ideals i dels valors.

El que es dirà el 2 d'octubre és que s'haurà perdut. El primer titular serà la clau de tot un procés històric, del qual no hi ha dubtes de la seva transcendència, sigui pels catalans, però també pels espanyols i europeus, en general. I es dirà que s'ha perdut perquè no es podrà donar, segons ells, la victòria del SI per més del 50% dels vots emesos, ja que comptabilitzaran els vots nuls i els vots en blanc, com van fer el 27S2015. Efectivament, en un plebiscit o referèndum només es poden comptabilitzar els SI o els NO, tots els altres no es poden tenir en compte. I per tant, i ho saben, el 27S2015 es va guanyar sobradament: SI 47,74% versus NO 39,17%, que passat a valors absoluts, per conformar el titular decisiu seria: SI 1.957.348 vots versus NO 1.605.563 vots, és a dir, el SI obté l'aval del 55% de la població, en sentit referendari. Amb el 55% de suports es va guanyar el plebiscit per la independència, i per això els 72 diputats del Parlament de Catalunya que defensen aquesta opció tenen tota la legitimitat popular per impulsar i fer possible el que sigui més convenient per posar Catalunya en el concert de les nacions.

Malgrat tot, l'endemà del 27 de setembre de 2015, hom va dir, de forma sistemàtica i quasi compulsiva, que "hem perdut", d'acord amb l'estratègia que ara també es vol reproduir de cara al 2 d'octubre de 2017, per part d'una minoria certament manipuladora i indiferent de la voluntat popular.